

Rejsebeskrivelse - Norge 2007 – den lange

Lørdag d. 7. juli – km start 210.185

Ja, så sidder vi i vores lille kahyt på Oslo-båden, den koster 3500 kr. incl. bil, 2x2 aftenbuffet og morgenmad. Kl. er nu 16.20. Pakningen er gået fint – vi startede faktisk i går aftes. Ugen på arbejde har været ganske hektisk, Kend Kemien skulle laves færdig, og først i dag slap jeg bogen. Og nu er vi her altså. Cool. Lille dyt er fyldt godt op og kører bare som en drøm, men nu har vi jo heller kørt så langt endnu – blot 6 km. Da kajakkerne var kommet op på dytten, ja, så var det hurtigt at se, at den blev højere end de tilladte 1,85 m. Og det opdagede damen ved billetlugen hurtigt, men heldigvis kunne vi godt få bilen med – mod betaling naturligvis. Det blev lige 280 kr. ekstra – ikke så galt endda for begge veje. Så nu er hjemturen altså også reddet.



Vi medbringer en del flydende drikkevarer, vin og øl er vist hamrende dyrt i Norge. Mad har vi ikke så meget med af, dog en masse dåser løvpøstej og makrel i tomat. To telte - så vi også har et lille hurtigt at slå op, når vi kun skal overnatte en gang. Forventer dog også at tage et par hytte-B&B-overnatninger.

Planen er som følger: i morgen tidlig lander ca. 9.30 vi i Oslo og så kører vi nordpå – Trondheim – Mo I Rana – Andenes – Trømsø – Nordkapp evt. med stop i Alta, hvis der er for langt. Og herefter vender vi snuden sydpå igen og ned gennem Finland og Sverige, for da atter at besøge Norges land. Men mere herom senere.

Har nu været oppe og få aftensmad – og det var skønt, men hold jer til fisk og skaldyr, kødmaden var kedelig – slut herefter af med ost og frugt. Køb endelig ikke vand til maden, en ½ L koster dælme 27 dkr. Herefter lille smut i den store bar i bagenden – mexikaffe og pina colada. Så et lille smut i lille slaraffenland – smøger, deo, lidt slik og en enkelt wupski.

Mandag d. 9. juli

20 km. nord for Mo I Rana, 30 km fra Polarcirklen, Storlig Camping kl. er 21 og her er 19,6 grader. Den bærbare driller – vi kan kun køre i fejlsikret tilstand.

Nå, men vi fik jo dejly morgenmad på færgen og kom fint af. Fandt hurtig vejen mod Trondheim. Og så gik det bare derudaf i øsende regn. Men heldigvis sad vi jo indenfor. Efter mange kilometer og mange karameller holdt vi ind på en dejlig kaffecafe. Rigtig kaffe, cafe latte og espresso. Videre nordover og omkring kl. 18 landede vi endelig på campingpladsen lidt udenfor Trondheim – det var



lidt svært at finde, for vi havde ingen ordentlig adresse. Men frem kom vi med tanken tom – eller meget langt nede. Det bekymrede vi os dog ikke på daværende tidspunkt. Men det var så den første tankfuld der røg efter godt 503 km. Ud kom stolene og bordet og frem med en guldbajer medens fruene kunne slå teltet op. Og så kunne jeg gå i gang med at pumpe luftmadrasserne op med vores nyindkøbte minikompressor fra Netto til 59 kr. Dyserne passede dog ikke, men det var der jo råd for – man har vel isoleringsbånd. På med det og så kørte kompressoren. Men

skete der noget? Nixen-bixen – det var sgu ikke meget den kunne puste, faktisk kom der ikke en dyt luft ind. Nederen. Så var gode råd dyre, for vi havde glemt vores manuelle luftpumpe. Men campingsfolket er jo et hjerteligt folkefærd, så efter lidt rundspørgen fandt jeg nogle som havde en ordentlig pumpe – så luft fik vi i. Vi havde guskelov tørvejr og kun et par enkelte dryp. Fik dejlig dåsepålæg til aftensmad og skøn kaffe fik vi lavet. Krøb til køjs omkring kl. 23 og det var så helt lyst. Omkring kl. 03.00 vågnede jeg i sollys og skulle tisse. Det var helt lyst og vi var jo altså ikke særlig langt nordpå. Og det blev kun lysere. Fantastisk oplevelse – og jeg fik da tisset. Passerede i øvrigt to betalingsveje til hhv. 20 og 10 kr.

Stod op omkring kl. 7.00 – kaffetår og nedpakning.

Ved afrejse var jeg noget anspændt, for vi havde ej megen brændstof på dytten. Og vidste at der ikke var tankstation før selve Trondheim - 15 km af stejle veje. Endelig havnede vi i byen og så var der pludselig langt mellem tankstationerne. På med gps og hun fandt en til os. Det gav ro i mavsens. Næste projekt var så at sikre os en ny pumpe – den er ganske enkelt uundværlig. Fandt, efter nogle omveje en maxi-ica – men ak ingen pumpe. Købte dog lidt rejesalat, pølser og kartoffelsalt.

Kartofler kostede i øvrigt 30 kr. kiloet. Det faldt Marianne lidt for brystet. Fandt en indkøbscenter via gps og Marianne løb så ud og fik købt en skøn pumpe. Videre nordpå – lang tur, men for fa'en et smukt landskab. Høje bjerge, masser af søer og floder – endda bjerge som endnu havde sne på. Snoede veje, som giver føreren af bilen meget afveksling. Holdt et par mindre pauser undervejs, bl.a. spiste vi frokost ved sø. Videre igen, igen – så måske et vandfald højt oppe på et bjerg – ind og få kaffetår og is – 55 kr. Men i hvert fald lidt senere så vi et lillebitte vandfald – og det har vi billeder af. For at være på den sikre side tankede vi lige op efter en grim tur gennem meget lang tunnel, Korgfjeltunnelen – 8,6 km. Benzinen koster i øvrigt omkring 12 kr. pr. L. Ankomst til Mo I Rana omkring kl. 18.30 og fandt hurtigt campingpladsen. Frem med stolene og så rutinen – og pumpen – skøn. Omkring 100 kr. koster overnatningen + 5 kr. pr. bad.



521 km fik vi så lige kørt i dag.

Tirsdag d. 10. juli, ja, det var det så i går. Nu er det onsdag d. 11. juli.

Mandag aften, da vi havde fået slået teltet op, fik vi lavet os noget herlig aftensmad. Norske pølser med kartoffelsalat. Sad bare ude hele aftenen og gik en lille tur omkring kl. 24 – det er altså stadig helt fantastisk at det er så lyst. Kan tage billeder uden blitz. Op og i bad tirsdag morgen og så af sted mod Polarcirklen, 66°33'. Vi regnede med der kun var 30-40 km., men det var omkring 60. Vi kom højt op undervejs og passerede trægrænsen på trods af at det højeste punkt kun var 692 m over havet. Og mere og mere sne lå der på bjergtinderne, selvom de dog ikke var helt dækket. Mageløst landskab. Der var egentlig ikke så meget at se, men det blev alligevel en sælsom oplevelse. Man lægger tilsyneladende en sten og bygger derpå et lille bjerg. Var lige inde i butikken og købe lidt til Clara og jeg fik mig et polarcirkel-snapseglass. Og så gik det igen deruda' og dyt drøede over polarcirklen og så gik det i rask fart længere nordpå mens vi spejdede efter rener. Så dog ingen. Vi havde besluttet ikke at køre så meget den dag og havde derfor kurs mod Bodø og ville sejle derfra til Lofoten. Ankom til Bodø omkring kl. 15.00. Fandt færgerne og til vores store overraskelse viste det sig dels at man burde reservere og at det kostede omkring 2000 kr. at komme med. Det gad vi sgu ikke give. Ind i byen, gå lille-bitte tur og



få en sandwich og så kørte vi videre. 120 km ekstra kostede denne tur – men så har jeg da også set Jarles by. Så skulle jeg nogensinde møde ham igen – så skylder han.

Mange stejle bjerge skulle vi over, flere med en 10 % stigning, men dyt kravler bare over. Mange tunneller skulle vi også igennem 18-20 stykker blev det vel til. Og de er altså ikke rare at køre i. Der er ikke meget lys og ikke meget plads.

Vi havde nu aftalt blot at køre det vi gad og vi kørte og kørte og havde faktisk besluttet at tage en campingplads ved Ulvsvåg. Klog af skade tankede vi lige en gang mere – en tankfuld her ca. 30 L koster lidt over 400 kr.

Nu var der jo ikke så langt til færgen i Bognes, så vi drøede de sidste 20 km og fik som de første en plads i den ikke-reserverede bane. Færgen gik først kl. 21.15, så vi havde lidt ventetid i spænding. For kunne vi komme med og hvad kostede det? Spændingen blev udløst, vi kom med og det kostede skallede 205 kr. Var ved campingpladsen omkring kl. 23 og nyt spørgsmål blev stillet, kunne vi overhovedet komme ind? Ingen problemer, men dog ingen hytte som jeg havde håbet på. Kr. 120 for telt. Var noget udkørt og det regnede. Dagen havde i øvrigt kun været grå i grå med tunge skyer og en del regn.



Nå, men teltet kom dog hurtigt op og vi nuppede vores dejlige rugbrødsmadder til aftens/natmad. Ved 00.30-tiden kunne jeg så indvie mit nye polarcirkelglaswhisky. Og 01.00 krøb vi i poserne, medens regnen silede ned. Pladsen her er i øvrigt ganske nydelig og hygsom, lige ved hav og med bjerge hele vejen rundt.

I alt fik vi kørt 464 km.

I dag regner det ikke, endnu i hvert fald, og vi har faktisk set solen. Nu er putte i bad og om lidt kører vi mod Andenes – der er heldigvis ikke langt, højst 150 km, Og der skal vi jo bo i flere dage og have det store telt slået op. Det glæder vi os meget til. Man bliver jo noget krumbøjet, både af det lille telt men i øvrigt også af bilen. Pagagerne ligger nemlig ovenpå og det medfører at bagagerummet ikke kan åbnes ret meget.

Så er vi her på Bleik camping 6 km fra Andenes. Men det var ikke nemt. Fik pakket sammen og kørte af sted i ok vejr. Kørte 6 km og så fandt M ud af at solbriller var glemte. Tilbaws. Dem fandt vi så aldrig. Afsted igen – denne gang kørte vi 12 km og så fandt vi ud af, at vi var på vej tilbage og altså ikke kørte nordpå. Vende om igen, igen. Så det blev lige 50 km oven i hatten. Men pyt med det, nu var vi på vej. Blev lidt nervøs, da jeg om morgenen havde tjekket olie på dyt. Uha, den var lav. Havde dog nok lige en ¼ L, så den kom på. Stoppede i Sortland by for at købe olie, og lade bilen køle ned. Gik tur i byen og købte ind i Bonuspris (Netto), kiggede her på elektrisk køletaske, som vi dog ej købte, og så tilbage og køre. Glemte at fylde olie på. Men han klarede det altså lige her til pladsen. Og om lidt skal han så også have noget ekstra godt. Fin norsk olie, 1 L 139 kr. Vi har nu fået slået det store telt op. Lækkert, men kabinerne er så små, at vi ikke kan have vores luftmadrasser i samme rum – så vi kommer til at sove hver for sig.

Her er helt fantastisk. Udsigt over havet, solen skinner og bjergene omringer os. Her er dog ikke sne på. Vi har vel omkring 20 grader og kl. er 20. Hvis vi er heldige kommer vi altså til at se solen



gå ned tæt på vandet. Vi skal grille og det bliver kartofler, dyre fra Finland og koteletter. Det bliver herligt at få lidt rigtig mad. Vi havde set, at der stod røget kotelet på, men de smagte af ren bacon.

Kørte alt i alt 182 km.

Torsdag d. 12. juli



Vi så solen gå ned, lidt skyer var der, men for dølen – helt utroligt – den var lige nede og vende langt over havet og smut så gik den op igen. Og det er så ikke uden grund, det hedder midnatssolen, for det var lige omkring kl. 00:00. Kom vel i seng omkring 1.30. Sovet herligt, selvom teltet står meget skråt. Stod op ved 8-tiden. Sol, men nu også lidt skyer. Marianne har ringet til hvalsafarien og bestilt plads, så vi skal af sted i dag. Spændende.

Fredag d. 13. juli

Og hold kæft sikke en tur. Kørte derind og fik vores billetter, 1200 kr. med rabat. Var i god tid inden båden sejlede kl. 12. Og knap var vi kommet ud af havnen førend bølgerne tog fat. Og det blev kun værre og værre. Fik os en lang snak med maskinmesteren, som havde mange sjove fortællinger om hvalerne. Han havde bl.a. set springende hvaler og en grindehval svømme med kurs direkte mod skibet for lige før at dykke under og komme op på den anden side. Han var i øvrigt noget fortørnet over at skibet var sejlet ud i dette vejr. Og folk sad og brækkede sig på stribe. Og det var altså også helt vildt, skibet krængede så meget at der kom vand ind over det laveste dæk. Men en ambivalent oplevelse, for den var blandet af lettere frygt og samtidig var det sjovt. Det var helt sindssygt, aldrig prøvet noget lignende. Da vi havde sejlet en 1½ times tid – valgte de at annullere turen og vendte om. Så desværre så vi ingen hvaler – øv. Så billedet her er desværre fusk. Men du kunne have været sejt. Fik dog alle pengene tilbage og for en sikkerheds skyld bookede vi så til i aften kl. 18 – om vejret skulle blive bedre.



Efter denne riverraftingtur købte vi 1 kg rejer hos en fiskevogn på torvet. Det var herlig spise, men så skal vi heller ikke have rejer foreløbig. Det blev en kølig og meget blæsende aften og en fantastisk naturoplevelse lige uden for teltdøren. I fjeldene lige ved os blev skyerne på det ene fjeld ligesom dannet og strømmede op og udover havet. På et andet fjeld væltede skyerne i stride strømme ned over fjeldsiden. Og dette syn blev bare ved og ved og ved – alt i mens vi tog mere og mere tøj på og endte også med at sidde med soveposer.



I dag har blæsten lagt sig lidt, men vi syntes alligevel det blæser for meget til hvalsafari, ikke fordi vi er bange for bølgerne, men i hårdt vejr er det svært at se hvalerne, så vi har besluttet os for at køre til Tromsø. Fik pakket sammen og sidder nu og venter på færgen til Gryllefjord og kan vi komme med den, ja, så sparer vi omkring 250 km's kørsel. Den sejler kl. 13.00.

Ja, det blæste altså meget – bølgerne var anderledes, men hold op hvor færgen dog bankede og vippede helt vildt. Det var også ganske voldsomt, men ej heller på denne tur fik vi hvaler at se og vi fik desværre heller ikke pengene tilbage,

500 norske penge fra Andenes til Gyllefjord. Men vi overlevede atter en gang turen og stak så nordover mod Tromsø. Ganske smuk tur – men nu er vi jo ved at være vant til det. Så det blev ikke til mange billeder. Fik købt ind i Rema1000 og tanket dytten op. Fandt hurtigt den oprindelige Tromsø camping, men ak, her skulle man bære sin bagage langt og der var heller ikke rigtig teltplads. Kørte derfor videre til Skittenelv camping ca. 25 km fra Tromsø. Det store telt fik vi bokset op, næsten uden at blive uvenner. Nu er vi så installeret, igen med hver vores kabine og tunsalaten er indtaget. Om lidt nupper vi kaffen med udsigten over fjelde med let sne på. Hurtigruten har netop passeret os lige uden for teltet. Vinden har lagt sig lidt og her kl. 23.30, helt lyst holder vi 16 grader.

Vi nupper to overnatninger her, så i morgen er planen at vi kører ind til Tromsø og holder byvandring. Spiser lidt god frokost og køber muligvis aftensmad med hjem.



Kørt i alt i dag 261 km.

Lørdag d. 14. juli

Slap af dag. M sov længe så vi kom vist først af sted v. 12-tiden. Men det gjorde ikke spor, vi havde jo hele dagen for os. Nydelig by, lang gågade, og almindelig hygsom. Marianne fik købt nye solbriller, RayBan, så hun var glad. Fandt fin cafe hvor vi fik indfødt mad. Jeg fik klipfisk og M tørfisk. Begge dele ganske fortrinlige. 99 pr. ret og 33 kr. for sodavand. Købte også lidt hvalbøffer med hjem. Det er vi spændte på – de skal grilles. Fandt indvandrer købmand, hvor vi fik billige champignon, rød peber og en lime. Nappede lige en cafe latte og dobbelt espresso. Jeg ville gerne se det meget spændende Polaris-center, så det fandt vi – efter ti minutter var det så overstået. Det er der så ingen grund til at besøge en anden gang. Og nu er vi så hjemme igen på Skittenelv camping.

God mad fik vi – grillede hvalbøf og grillede grøntsager – hertil en kold mild sennepssovs. I morgen går det så nordpå igen – vi håber at nå Nordkapp. Så vi tager tidligt af sted – gps siger at der kun er 540 km, så lad os se om dyt og jeg kan hugge dem i os og få transporteret fru en helt derop.

Mandag d. 16. juli



We did it – Nordkapp blev nået i går, søndag d. 15. juli, lige omkring kl. 21.00 – sejt.

Kilometertælleren stod da på 212.803, hvilket betyder, at vi har kørt 2618 km for at nå herop.

I går var så den længste tur vi har kørt. I alt 578 km – 12 timer.

Vi stod op omkring 7.30 i går i herlig solskin. Fik hurtigt pakket sammen og kl. 9.00 var vi klar til afgang med kursen sat på Nordkapp. Vi havde set en alternativ rute, som kunne afskære ca. 150 km, men indebar 2 gange færge. Gps foreslog også at vi skulle tage den vej, så da vi havde passeret afkørslen vendte vi og fandt med det samme et skilt med færgetiderne. Hvis vi kørte til, ja så var der en mulighed for at vi

kunne nå med over kl. 10. Vi havde 15 min. til 25 km's kørsel. Så dytten kørte hurtigt, og for første gang overtrådte vi hastighedsbestemmelserne og kunne køre lige ind i den første færge (100 kr.), i Breivkeidet. Igen lige køre ca. 30 km og så på den næste færge i Lyngseidet (130 kr.).

Marianne havde læst om en hyggelig cafe lige efter indkørslen til Finnmark, hvor vi havde vores første stop og fik her lidt god kaffe. Et norsk cyklende ægtepar kom også til cafeen, og manden her var ganske snaksalig. Konen var født i området, hvorfor de var taget på ferie her i en lille hytte. De kunne fortælle om, hvordan tyskerne under krigen havde brændt samtlige bygninger ned til grunden, dog ikke kirkerne, men alt andet. Konens familie var flygtet sydpå til Oslo, med konen som dengang kun var 5 uger gammel.

De fortalte også om et omvendt vandfald, Bobblen, som ikke lå så langt fra kaffestedet her. Det havde tyskerne i øvrigt ikke rørt – da de opfattede det som et overnaturligt fænomen. Vandet skulle strømme op fra bjerget i stride strømme. Vi besluttede at prøve at finde dette sted. Drejede af ved en lukket tankstation, Esso måske, og op gennem vejen. Den fortsatte så bare ud på den anden side af tankstationen. Men midtvejs var der faktisk en afkørsel så vi kørte tilbage og ca. 5 km ud af denne vej og så fandt vi parkeringspladsen ved Bobblen. Og så stod den ellers på fjeldvandring i bagende sol. Det to os ca. 20 min. at nå op, med Marianne halsende og prustende bagerst. Op kom vi dog begge. Og ganske rigtigt der fossede vandet ud, ikke højt op i luften, men dog med en enorm kraft. Videre gennem Alta og lille hurtigt madstop.

Endelig nåede vi tunnelen til Nordkapp-øen. Den er 6,8 km lang og ligger 210 m under jorden og koster i øvrigt 200 kr., hver vej. Ledte efter campingpladsen vi havde udset os, men hverken vi eller gps fandt den, hvorfor vi valgte at køre direkte op til Nordkapp. Og sikke en tur, hele turen havde jo indtil nu været beklædt med solskin og bang - nu låg tågen der så, som tykke skyer. Mest tåget, men flere steder også pludseligt klart, når vi kom over tågen. Så i øvrigt her for første gang rener vadende over vejen. Pudsigt oplevelse.

20.42 passerede vi betalingsanlægget ved Nordkapp og lagde kr. 390. Men så gælder billetten også i to dage. Her var skide koldt, men vi var heldige for tågen var under os. Fik lidt varmt tøj på, og champagnen, vi havde fået af Tove og Eberhard blev fundet frem.

Nu stod vi der så, målet var nået – en berusende oplevelse. Vejret var perfekt, selv om vi ikke kunne se havet. Under os lå skyerne, så ud som det, man ser fra en flyvemaskine og ellers var det klart vejr. Der blev knipset lidt billeder og vi (nå, der rev teltet sig sgu løst her i stormen, vender jeg tilbage til) fik åbnet champagnen og fik en til at tage et par billeder af os skålende i champagne – tak til Tove og Eberhard, det gav lige oplevelsen en ekstra dimension. Ringede hjem til vore børn, søskende og forældre. Og så kom også tågen og dækkede Nordkapp. Vi havde igen været heldige.

Nu skulle der så findes en campingplads og kl. var efterhånden 23. Efter nogen søgen fandt vi ind, og seje som vi er, eller på dette tidspunkt nok mest Marianne, fik vi slået teltet op – det store telt. Drak i oplevelsesberuselse resten af champagnen. Krøb til køjs ved 02.30-tiden.

Det har været en kølig nat og i dag stormer det som nævnt ganske meget og det er tåget. Og det var så her, medens Marianne er oppe i bad, at teltet slap pløkkerne. Så der



skulle reageres hurtigt og det blev der. Nu står det fast igen. Men da jeg kom ind i teltet igen, ja så var smøgen faldet ned på gulvet – heldigvis blev det kun til et lille hul i underlaget.

Efter dejligt langt og varmt bad, toiletter og badeforhold på denne campingplads, Nordkapp Camping ca. 30 km fra Nordkapp, er i øvrigt eminent, tog vi på sightseeing i Honningsveg by. Ikke så meget at se på, men dog en lille hygsom by. Var lige oppe forbi kirken, som også her var det eneste tyskerne ikke havde brændt ned til grunden. Kørte herefter til en lille forretning som sælger norske juleting hele året. Og så igen en tur til Nordkapp. I dag var der mere klart deroppe og vi kunne se vandet. Så film og var en tur nede i grotten. Faktisk var de 390 kr. vi gav for indgangen ok – der var noget for pengene. Alt i alt en dejlig afslappende dag. Hjemme igen ved 20-tiden, teltet stod der stadig, så mon ikke det står i nat?

I morgen bliver nok også en lang dag – skulle om alt går vel krydse grænsen til Finland og overnatte i Enontekio – kører over Lakselv og Kautokaino så vi pakker lidt i aften.

Tirsdag d. 17. juli.



Ja, så er vi så kommet til Finland, Enontekiø på en rigtig fin lille hygsom campingplads, kan varmt anbefales. Myggene angreb med det samme, men nu virker det som om der ikke er så mange, men vi har også sprøjtet os, tændt myggespiraler og myggelys. Her er mange bade og toiletter og de er helt nye. Har i øvrigt købt en presenning som vi kan smide over kajakerne på taget af bilen og så lige give den 4 pløkker – det eddermame smart. Specielt når vi kun har det lille telt og hvis det skulle regne og læ hvis det blæser.

Kom af sted fra Nordkapp omkring kl. 9.30. Vejret var bedret og stormen havde lagt sig lidt, så vi havde haft en rolig nat. Stod op ved 8-tiden, pakkede og daffede af. Stoppede undervejs ved nogle fantastiske meget lagdelte klipper – fandt en masse skiffersten, som vi tager med hjem. Det gik bare derudaf, så vi holdte faktisk ikke nogle pauser. Fik dog lige fyldt op en enkelt gang. Benzinen er bare blevet dyrere og dyrere. Gav næsten 13 kr. pr. liter i dag.

Strøg lige igennem den finske grænse og så lige omkring 30 km mere så fandt vi en plads. Det havde været næsten umuligt at finde pladser hjemmefra og gps kunne heller ikke finde nogle, men her er masser. Bestemte os for en, betalte og kørte op og købte lidt ind. Her er priserne lidt mere som hjemme. Campingpladsen her som jeg ikke kan navnet på ligger ved lille flod, er rigtig hyggelig. Der er sauna og finnerne benytter den meget og hopper nøgne i vandet bagefter. Nu griller vi lige en kylling og tager lidt ris til med en hvidløgscremefraiche. Det skal blive godt med lidt rigtig mad igen.

Kørsel i dag 444 km. Og det er gået hurtigt.

I morgen er det planen, at vi tager til Kiruna. Meget lille tur, kun 240 km.

Onsdag d. 18. juli

Det regnede let i morges – men vi kom i dejligt bad på den fine campingplads og fik hurtigt pakket sammen. Hurtigt gik det til grænsen til Sverige og tidligt var vi i Kiruna. Det øsede ned på hele turen og det gør det faktisk stadig. Har sat vores dejlige presenning op over kajakerne og det

fungerer fint. Fik lige tanket op her i Sverige, noget billigere end i Norge, 380 kr. Var rundt at høre om der var plads på vandrehjemmene, men alt var booket. Så vi endte på byens campingplads og fik hurtigt slået det lille telt op. Den ene luftmadras viste sig at være utæt – lidt af en katastrofe.



Prøvede at lappe den med gaffatape, men ak det hjalp ej. Kørte ind til byen og fandt heldigvis hurtigt en ny og Marianne har fået sin godis. Det har hun nu snakket om lige siden vi tog hjemmefra. 70 kr. men så er der sikkert også til turen i morgen. Kiruna er umanerlig kedelig, centrum er bittelille og alt lukker ved 18-tiden. Vi fik flatbrød og finske frikadeller til frokost, og da vi fik god mad i går, har vi nu bestemt os for blot at tage lidt rugbrød oppe i køkkenet. Det bliver en klam nat i miniteltet.

I morgen kører vi så sydpå mod Vilhelmina – men der er rigtig langt, små 600 km.

Torsdag d. 19. juli

Det var ikke til at få plads oppe i det køkken, en flok unge mennesker havde besat det hele. Så vi sad i silende regn og spiste rugbrød under vores dejlige presenning. Krøb således også i seng i silende regn. Det var vist alt i alt en rigtig gennemført møg dag.

Stod op ved 7.30-tiden, og da var regnen heldigvis stoppet, så vi fik hurtigt klasket det hele sammen og kom af sted kl. 9.00. Sydpå og vi skulle så igen krydse polarcirklen. Men selvfølgelig var det slet ikke den samme oplevelse som første gang, og i øvrigt havde svenskerne heller ikke, i hvert fald på dette sted tæt på Jokkmokk, gjort så meget ud af det. Vi havde håbet på at få et klistermærke vi kunne sætte i bagruden, for det havde vi glemt første gang – det fik vi så ikke lige. Men vi har jo også både et rensdyr og et emblem fra Nordkapp.

Har vist slet ikke fået nævnt, at vi har købt to flotte certifikater fra hhv. polarcirklen og Nordkapp. Kort tid efter polarcirklen, lagde Marianne mærke til, at der ikke var så meget benzin på bilen. Heldigvis havde vi jo gps'en og den sagde blot 2 km. Men tanken var lukket – ups. Der var nu omkring 50 km til den næste by, men den tank som gps først henviste til var kun diesel. Havde dog heldigvis set skilt til en anden og næsten tom trillede vi ind og fik fyldt op. Næsten 40 L røg der i, aldrig har jeg før har jeg kommet så meget i. Købte ind i en lille by, kort tid Vilhelmina. Fik noget marineret grisekød og en frossen rensteg.

Ankom omkring kl. 17.30 her til denne skønne campingplads, Saiva, som vi havde fundet på nettet. Her havde vi set man kunne leje en lapkåta, en slags moderne tipi i træ til kr. 290. Det var vores drøm at få en sådan. Og det fik vi sgu, og internet og bestilt morgenmad v. bord i morgen. Det var bare helt perfekt. Pladsen ligger i øvrigt lige ned til en sø og nu hvor kl. er 23 kan vi se himmel. Kan godt fornemme vi er på vej sydpå, det er faktisk skumring, men dog stadig lyst.

Er vejret godt i morgen, kan det være vi nupper en dag mere her – ellers går det mod Trondheim. Herlig grillet aftensmad m. bagte kartofler og salat.

Her er lidt myg men ej mange. Finland ligger ind til nu på førstepladsen hvad angår myg. Men det har ikke været slemt – endnu da.

Kørt i alt i dag 587 km.

Fredag d. 20. juli

Ja, vi valgte altså at blive her en dag mere, vejret var bare så fint da vi stod op – hel blå himmel. Vi havde jo bestilt morgenmad, så vi tog det stille og roligt, gik i bad og så op til morgenmaden. Det

var da ok – men ikke noget særligt. Tog en slap af formiddag og kørte da en tur en til den lille by Vihelmina. Der var vel hvad der skulle være, ganske roligt og almindelig hygsom. Gik lidt rundt på må og få – og endte op i ICA, for bl.a. at købe smøger inden vi triller ind i det dyre Norge i morgen. Vi forsøger at nå Geiranger – men der er eddemame langt, måske omkring 850 km. Men nu må se.

Og dælme om kajakkerne så ikke kom i søen. Det var skønt at få rørt sig lidt, end blot at gå. Så vi sejlede rundt i en times tid på søen.

Skønno aftensmad har vi fået – rensteg. Smager meget som vildt – den grillede vi, den fik lige som den skulle have. Dejlig sauce lavede Marianne af champignon, rødvin og fløde. Waldorfsalat var ikke lige til at lave, men nød lærer nøgen kvinde at spinde, så det blev æble/vindruesalat. Nu har vi næsten pakket bilen, og om ikke så længe går vi seng.



Søndag d. 22. juli



Stod op kl. 7 og kørte lige lidt over 8 – lang tur forude. Tankede op en enkelt gang i Sverige, og ville igen tanke inden indkørsel i Norge. Havde en spisepause i fin svensk skisportsby, fik dejlige burgers. Om sommeren bliver byen i øvrigt benyttet af mange mountainbikers – mange kom med skjold på ryg og front og benskiner. De tager tilsyneladende liften op og cykler ned – sikkert sjovt om man tør.

Sidste stop inden Norge havde dog kun et supermarked og et skilt for benzin – men ingen benzinstander. Landskabet og vejene ændrede sig så snart vi kom til Norge. I Sverige lange lige stræk med langsomme stigninger og fald.

Norge sving på sving og høje stigninger – sidstnævnte går meget langsommere men holder chaufføren vågen og koncentreret.

Det blev en rigtig lang tur og vi var nødsaget til at tanke op – denne gang i Norge. Det sidste stykke inden Geiranger – også kaldet Ørnevejen består af ikke mindre end 31 hårnålesving og op til en højde af næsten 1000 m. Fantastisk udsigt, et enkelt vandfald og sneklædte tinder. Ankom til Geiranger lidt over 21 efter 878 km. Her er godt fyldt på campingpladserne – kørte først ud til den der ligger ca. 2 km fra byen og bagefter ind til den i byen. Tilbaws igen – godt der ikke var så langt. Her fik vi slået det store telt op, og med den nye luftmadras har det givet så meget plads, at vi nu kan være i den samme kabine. Omkring kl. 23 stod boligen klar og vi snuppede et par håndmadder. Vejret havde hele vejen været blændende godt. Og specielt blændende på de sidste stykke. Her blev sgu så mørkt, at vi måtte have vores lygter i brug. Mærkeligt igen at opleve mørke. I Vilhelmina oplevede vi kun pæn tussmørke.

Vi sidder med en fantastisk udsigt lige ind til byen, ned til fjorden som er helt stille, bjergene og et enkelt vandfald kan vi skimte. Mindre færger sejler ind og ud af fjorden, og der skulle næsten dagligt ankomme store cruiseskibe. Der skal vi ned og sejle i vores små kajaker.

Mandag d. 23 .juli

Bag os har vi faktisk en stadig strømmende foss, og en gang i mellem når vi glemmer den, tror vi det stormer, lyden er som den blæst vi har haft på meget af turen – men her er næsten helt vindstille og fjorden er næsten blank, kun brudt af færger som sejler ind og ud.

Tog ind til byen i går, kiggede forretninger og gik lidt i feriemode. I hvert fald jeg – langsom gang og næsten dvale. Kunne sidde i lang tid og blot nyde udsigten og alt det der var at kigge på, medens Marianne tog nogle flere



forretninger. Fik provianteret i det eneste supermarked her er – pænt udvalg. Hjem til teltet og fik lidt hurtig frokost m. bl.a. elgpølse. Og så blev kajakkerne kørt i stilling. Ned til vandet og ud på fjorden. Sikke en formidabel tur – et stort scenarie, roligt vand, bjerge tæt omkring os og vandfald. Her fra pladsen kan vi se to – et højt og lidt længere ude et bredt. Dem sejlede vi over til – og sikke et skue, det var helt vildt. Da vi kom hen til det brede, hvor faldet ender i vandet, kunne vi mærke den kolde vind komme og sprøjtene fra vandet. Helt vildt. Fra dette vandfald kunne vi også lige se De syv søstre og Frieren lige over for. Dem tager vi en anden dag. Det tog omkring en time, i ro og mag, at komme derud. Dejlige rolige bølger fik vi også fra de skibe der kom forbi, helt helt anderledes bølger end dem vi er vant til fra havnen derhjemme. Grillet mørbrad, bagte kartofler og majscolber med vores evindelige creme fraiche dressing fik vi.

I dag er planen en større fjeldvandring - op i et af bjergene skal vi vandre. Målet er Storsæterfossen, som man efter sigende kan gå ind under. Det er en lang tur, så Marianne har overvejet om vi skal købe os en rygsæk til vores proviant. Stigningen vil på hele turen være over 150 m og længden at gå er hele 2 km. Vi må hellere oplyse vagthavende om, at vi er på tur, og i øvrigt huske en mobiltelefon om noget skulle gå galt. Kommer vi vel tilbage og kan vi nå det, hopper vi nok også i kajakkerne.



Tirsdag d. 24. juli

Det var dog en fantastisk tur op til Storsæterfossen – vi fandt hurtigt vejen op til Vesterås, hvor der var parkeringsplads. Herfra gik vi så de to km op til fossen. Det var hårdt, stejlt og lang – og ingen af os har jo fjeldsko.

Men op kom vi og det tog som nævnt i guiderne en times tid. Og sikke et syn der ventede os – og det var rigtigt vi kunne gå under fossen, vandfaldet. Det var helt afsindigt. Da vi stod der virkede det større end Mexico, det var det dog næppe. Flot og imponerende. Godt vi kom op og godt vi fandt vejen – vi havde dog et par steder hvor vi var tvivl, men behjertede sjæle kunne hjælpe os på vej. Vejret var ikke det bedste, lidt regn i ny og næ, og selvfølgelig skyet. Og skyerne hang tungt ned over bjergene. Ned kom vi igen – i god behold, selvom vi begge gled et par gange i det nu noget våde pløre.

Fik lige en kaffetår og vaffel med syltetøj, før vi igen drog ned mod byen. Købte lidt ind og tog så hjemad. Det var alligevel blevet halvsent og vejret var dårligt, så vi gad ikke tage ud i kajakkerne – sad bare ved teltet og nød synet af alle de der kom og skulle slå telt op i regnvejret. Fik blot rugbrød, nykogte meget store æg og nyindkøbt rejesalat og elgpølse.



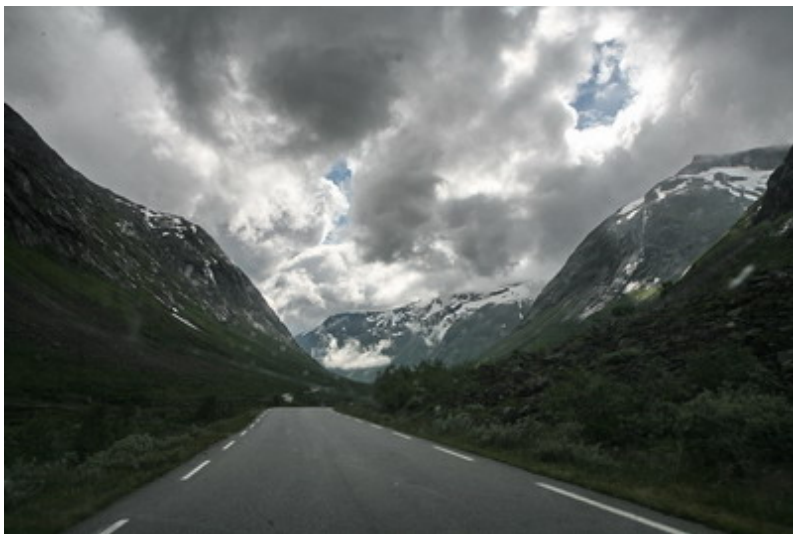
Stod op i ren regn, ganske som metrologerne havde lovet. Ikke særlig opmuntrende og folk valfartede fra campingpladsen, det var næsten kun os der blev. Marianne havde alligevel set sig lidt lun på en anden plads, med lidt bedre udsigt og ikke på så skrånende et underlag. Så da de der boede der flyttede, ja så flyttede vi altså også. Og det er bedre og lidt længere væk fra fossen. I dag kom der så to cruiseskibe og sikke da et syn i denne tilsyneladende lille fjord. Vejret bedrede sig og vi fik taget os sammen og kom ud i kajakkerne. Vi har

dem liggende ved teltet, så det kræver lidt – før vi har dem i vandet. Op på bilen og lige køre dem ned til vandet.

Målet i dag var at nå de ”Syv søstre” og ”Frieren”, som jo ligger lidt længere ude end de vandfald vi besøgte forleden. At ligge her i Geirangerfjorden er altså helt unikt. Vandet har lige siden vi er kommet været stort set blik, kun brudt af de småfærger og andre skibe som kommer. Vi var heldige med vejret – skyet men ingen regn. Og vi kom helt derud – først til ”Frieren”, enormt, og svært og muligvis halvfarligt at komme alt for tæt på. Det blæser og der er meget strøm lige foran vandfaldet. Men hvor er det sejt. Herfra krydsede vi fjorden og sejlede lige over til ”De syv søstre”, hvor vi var så heldige at kunne gå i land og strække benene, med lidt frygt i sindet over evt. stenskred. Bjerget rager ud over vandkanten. Men også denne gang overlevede vi. Og vejret var med os, tørt og rimeligt lunt. Returnerede til campingpladsen 3-4 timer senere, godt møre.

Ni lammekoteletter med flødekartofler blev sat til livs. Og jeg fik da kaffe og Marianne dårlig kakao. Det blev pludselig blå himmel, men det var en stakket frist – en halv times tid og så ligger skyerne igen langt nede over bjergene her i fjorden. Kl. er 23.30, det mærkelige mørke har sænket sig, Marianne er gået til køjs og vi holder en temperatur på 14,4 grader, men heldigvis ingen vind. Mødte i øvrigt lige campingbossen, som ville høre hvor vi havde været henne. Han anbefalede os at gå i land lige før ”Frieren” og tage en sti op, ca. 30 min. til et flot udsigtspunkt, Skår... et eller andet. Det håber jeg vi kan nå.

Onsdag d. 25. juli



Vejret er stadig dårligt, ganske overskyet og med regn ind imellem. Biltur i dag – målet var Åndalsnes. Over mange hårnålesving og der var ganske skyet/tåget i højderne. Så dog dybet, ganske fascinerende. Kørte over Trollstien, men kunne ej se det flotte vandfald. Og der vi kom derop til udsigtspunktet, var vi faktisk noget usikre på hvad det var vi her skulle se. Alt var indhyllet i tåge. Men det var så vandfaldet. Det så vi så ikke rigtigt. Videre ned og så landede vi Åndalsnes – faktisk det sted jeg havde udset mig før vi

valgte Geiranger. Der var der også fint og pænt, men slet, slet ikke på højde med Geiranger. Så godt Marianne fandt dette. Tilbage igen ad samme vej, men tog dog en smutter ud til en dæmning. Her skulle også være et vandfald – det så vi dog aldrig. Kom ligeledes igennem en mindre by, Talfjord, som i 1934, d. 7. april, havde haft en flodbølge, på op til 75 meter forårsaget af et kæmpe klippeskred. Bølgerne havde dræbt over 40 mennesker.

Vejret var ikke meget bedre på tilbagevejen – men da vi kom til Ørnesvinget var det rimeligt klart så vi fik et pænt view over Geirangerfjorden. Havde købt lidt ind i Åndalsnes, oksemørbrad, så det fik vi her til aften. Her er nu kun 13 grader og Marianne er krøbet til køjs og snart er vi løbet tør for batteri.

I morgen har vi planer om to udsigtspunkter, som kan nås fra bil, Marianne til shopping, medens jeg går fjeldvandring. Om aftenen skal vi have buffet på hotellet som ligger lige her ved campingpladsen, det er på 6. etage og fredag lidt kajak og så op til Skageflå, hvis vi kan.

Fredag d. 27. juli

Så lakker det rigtigt mod enden.

I går var en fantastisk dag. Langsom morgen, og så kørte jeg Marianne ind til byen, så hun kunne shoppe medens jeg gik på fjeldet. 12.30 stod jeg klar, efter at have været gået lidt forkert. Stejl stigning opad med det samme. Efter en halv times tid kom jeg til en lille hytte og jeg troede det var Homlongdsætra. Fandt dog hurtigt ud af at jeg næppe på denne korte tid kunne have gået det godt 3 km og 500 m op. Tog dog et billede, hvis jeg nu alligevel ikke kunne klare den lange tur. Og sikke en tur uden vandrestøvler, det må vi have, det er simpelthen nødvendigt. Op, op og op gik det.

Farefuldt og ganske tæt på klippevæggen. Et sted var der spændt et tyndt stykke plastic ud ca. ½ m fra stien og der var udsyn til frit fald. Uha, det kan nok være man gik lidt skævt væk fra kanten. Jeg gik og jeg gik – der var langt og det var varmt. Mødte mange på vej op, fik elvvand undervejs, og endelig efter ca. 2 timers vandring så var jeg ved målet. Det var eddermame sejt. Og sikke en udsigt der havde været undervejs. Så der blev knipset et par billeder. Havde hele tiden kontakt med Marianne via sms, og telefon da jeg endelig var oppe. Kan nu godt forstå



hvor vandet kommer fra – udsigten heroppe kunne vise mange fjelde med sne. Jeg havde mødt nogle som fortalte, at hvis man blot gik et kvarter længere, ja så fik man fantastisk udsigt. Det orkede jeg dog ikke, jeg skulle jo ned igen. Efter 1½ time stod jeg igen ved bilen, godt opløst, øm og med nye vabler. Mødte Marianne nede i byen og fik en kop kaffe. Hjem og få et tiltrængt bad. Og så til spisning her på Grande Hotel – til buffeten. Det var faktisk rigtig godt, megen laks i alle afskygninger. 250 kr. pr. person og 55 pr. øl. Fint og så på 6. sal, hvor utroligt det end lyder. Trætte gik vi i seng allerede ved 23-tiden, nok det tidligste jeg har prøvet på denne tur.

I dag har også været langsom, tog op til Flydalsjuvet, hvor der var flot udsigt over byen og de fire cruiseskibe der var kommet – heriblandt Queen Elisabeth II. Og den var flot – den blev i øvrigt som den eneste vi har set bugseret ind af to slæbebåde. Ind og få sandwich på cafe i byen og så hjem og begynde så småt at pakke.

I morgen skal vi op kl. 7 og skulle gerne køre omkring kl. 8 – der er ca. 440 km til Oslo. Og mon ikke bilen klarer det også?

Det gjorde den heldigvis, selv om Marianne synes bilen pludselig igen lugtede, men det var vist blot noget gammel lugt der lige skulle brændes af. I Oslo kom jeg til at køre gennem et betalingsanlæg, uden at betale, da himlen havde åbnet sig og sendte kaskader af vand ned over os, så jeg opdagede betalingsanlægget for sent. Så måske vanker der en bøde, som vi dog gladelig vil betale.

Vi havde en dejlig tur hjem med god mad, drinks og god søvn.

I alt fik vi så kørt 5590 km. Tælleren sluttede på 215.775.

